

Maaliskuun 2023 Inspis-tekstit

Kuva: Tarja Okkonen

Haiku

Kolme joutsenta
Lentää minne haluaa.
Junalla raiteet.

Rauni Lintula

kevään lentävä tilataide
kiskojen city-sillalla
junan ikkunanäkymässä
kello 11:23
ilmaahalkova aura
tilattu lintujen ohilento

PHKokkonen

Sirpale

Junaan näkyy lintuparvi komee.
Valkee joutsen kera toisen parin.
Vapaat linnut oman reitin kulkee,
eikä vaadi mukaan kiskoparin.

Linnut ohi menee, katsoo juna,
ei sisään kurki, riittää kulku pois.
Nokka näyttää aivan eri suuntaa,
ei kesken lennon pysäyttää vois.

Kun katsoo kuvaa pitkään kohdallaan,
voi nähdä ajan sen pysähtyneen,
kun leijuu linnut vaiti paikoillaan,
ja kulun junankin jähmettyneen.

Kamera nappas ajan sirpaleen.
Sen tahto säästää tulevaisuuteen.

Hannu

Aikataulutetut - paikkaan sidotut

Niin tulevat ajallaan, juna pohjoisesta etelään ja joutsenet etelästä pohjoiseen.
Keväällä, lumien sulettua, päältä pyöreiden pengerkivien.
Ja koiranomistaja kohtaa strutsi-patsaan Tokoinrannan puistossa.

Anita

Matkalla maailmaan

Olen matkalla maailmaan
juna allani poksuttaa.
Tai siivet lepattaa
ja määränpää tulla saa.

Ei mikään mua pidätä
koska kevättä ilmassa.
Ja kaiken keskellä
elämä avoinna.

Helena Väisänen

Lennä joutsenpari lennä,
pian Suomeen ennä.
Pikajunan lailla vauhtiin kiidä,
tuttuun jokivarteen liidä.
Sulana jo tuttu joki,
paikka valmis onhan toki.
Lähijärvi,rannat sen,
takaä teille einehen,
myös pesäpaikan entisen.
Upea olet lintu valkoinen,
kansallislintumme joutsen kaunoinen.

Terttu Ravi

Valkoinen lokki meren yllä.
Voimakkaan meren,
meidän kaikkien voittajan.

* * *

Pieni, iso, sopiva
pieni
mahtuu
pieneen
tilaan.

Pieni voi ahdistaa.
Suuri voi ahdistaa.
Mikä on sopiva?
Sopiva
minulle
sinulle
meille.
Pieni voi sopia.
Iso ei aina sovi.
Sopiva ei ole aina hyvä.

Jahkailit lähtemistä kolmatta tuntia.
Lähden jos ... viesti tuli kahdeksalta.
En lähtenyt.

Sotaa, ei kun rauhaa
Koleraa, ei kun koronaa.
Ota kantaa
yhteiskunta vaatii
velvollisuuden tunto ja
vastuunkanto.
Kuka puhuu rauhasta,
kun kaikki puhuvat sodasta.
Rauhanmarssit takaisin!
Suren naisia Afganistanin,
suren voimaa fasismin.
Luontokato on murtaa sydämen.
Saako paeta,
tuntea näin,
etten jaksa, vaikka en ole tehnyt riittävästi.
Määrittele normaali.
On normaalia tuntea ahdistusta,
mutta kun toiset ei tee mitä pitää,
mitä minä tässä melskaan.
Olen osani tehnyt.
Haluan rauhaa.
Rauhaa maailmaan
Luonnonrauhaa
Mielenrauhaa

Satu Henttonen

Invalidikortti

Pysäkiltä nousee raitiovaunuun vanha nainen tyylikkäässä talviulsterissa, jossa on minkkikaulus. Turkislakinalta työntyvät esiin harmaat kiharat. Nainen maksaa rahastajalle. Vaunussa ei ole vapaata istumapaikkaa. Nainen kääntyy invalidien ja vanhusten paikalla istuvan nuoren tytön puoleen:

- Onko teillä invalidikortti

Tyttö vilkaisee, mutta kääntyy katsomaan ulos ikkunasta aivan kuin ei olisi kuullut kysymystä. Vaunun takaosa täyttyy. Käytävällä seisovat siirtyvät etuosaan ja keskelle jää tyhjää tilaa.

- Onko teillä invalidikortti? Vanha nainen toistaa kysymyksensä kovemmalla äänellä:

- Invalidikortti?,hän kysyy hämmästyneellä äänellä, unohtuu miettimään ja katsoo ikkunasta ulos.

Vaunu lähtee liikkeelle.

- Niin, onko teillä invalidikortti?

Vanha nainen painottaa jokaista sanaa.

- Onko minulla invalidikortti?—toistaa tyttö hitaasti kuin sanoja maistellen.

Hän jää tuijottamaan naisen kädessä olevia nahkahansikkaita. Vihdoin tyttö nostaa katseensa hämmästyneen näköisenä ja kysyy vilpittömällä äänellä naiselta:

- Anteeksi, sanoitteko minulle jotakin?

Vanha nainen alkaa näyttää kärsimättömältä. Hän seisoo etukenossa puristaen tytön edessä olevaa penkkiä. Vaunu pysähtyy. Etupää tyhjenee ja paikkojakin jää vapaaksi. Juuri kun nainen aikoo sanoa jotakin, tyttö kuin muistaen mistä oli kysymys:

- Niin, niin, tottakai.

Vaunuun nousee lisää ihmisiä. Huolimatta takanaan seisovien kärsimättömyydestä ja rahastajan ”käytävällä eteenpäin, olkaa hyvä” -huudoista nainen sanoo tytölle jo ilmeisen hermostuneella äänellä:

- No, näyttäkää se!

Tyttö kääntää katseensa vilisevistä maisemista. Hänenkin äänessään on kärsimättömyyttä.

- Mikä se?

- Invalidikortti.

– Mitä ihmettä minä tekisin invalidikortilla, terve ihminen. Vai yritättekö te jotenkin vihjata, että minä en olisi terve. Tuo nyt on röyhkeää tulla väittämään ihmiselle, joka istuu rauhallisesti paikallaan, ettei hän olisi terve. Mitä te oikein tarkoitatte? –

Tyttö puhuu kiihtyneesti. Hänen kätensä piirtää laajaa kaartaa. Ihmisiä työntyy vanhan naisen ohi. Rahastaja katsoo häntä, muttei sano mitään. Vanhan naisen kasvoilla käy luovuttava ilme, mutta hän vetää henkeä ja sanoo rauhallisesti tytölle:

- Te istutte paikalla, joka on varattu invalideille ja vanhuksille. Te näytätte nuorelta ja terveeltä. Siksi kysyn, onko teillä invalidikortti, joka oikeuttaa teidät istumaan tuolla paikalla.

Tytön kasvoille leviää hymy.

– Aa, te haluatte paikkani.

Hän nousee ylös ja siirtyy käytävälle.

– Miksi ette sitä heti sanonut. Rupesitte puhumaan täysin käsittämättömiä. Olisitte vain sanonut, että haluatte paikkani. –

Tyttö kävelee hymyillen ja käsiään levitellen vaunun etuosaan ja nojautuu kuljettajankoppia vasten.

Vanha nainen vetää hansikkaat vapiseviin käsiinsä. Hän parantaa asentoaan ja katsoo ikkunasta ulos huomaten, että on ajanut ohi sen pysäkin, jolla hänen piti jäädä pois.

Satu Henttonen